

Αγωνιστική Συνεργασία στην Ο

ΑΠΕΡΓΙΑ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΠΑΡΟΥΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΜΑΣ! ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΟΒΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ!

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ επιδιώκει ακόμα πιο επιθετικά να κλείσει άμεσα όλα τα προαπαιτούμενα της 3ης

αξιολόγησης σε βάρος των εργαζόμενων και της κοινωνίας. Υλοποιεί το αντιδραστικό σχέδιο των μνημονίων, των συνολικών σχεδίων ανάταξης των κερδών του κεφαλαίου, της ΕΕ και του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην ευρύτερη περιοχή.

Κυρίως όμως πιστώνεται με μια ακόμα «επιτυχία», καταφέροντας να δώσει ξεχωριστό νόημα στην καθιερωμένη 24ωρη απεργία που προκηρύσσει η ΓΣΕΕ κάθε Δεκέμβριο ενόψει της ψήφισης του Προϋπολογισμού – που υπό άλλες συνθήκες θα φαινόταν (και πιθανότατα θα ήταν) εθιμοτυπική και διεκπεραιωτική. Η απόπειρα επιβολής ρύθμισης (ως συνήθως με τη μορφή τροπολογίας σε άσχετο νομοσχέδιο) που θα βάζει σοβαρά εμπόδια στο δικαίωμα της απεργίας για τις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις έρχεται να διαλύσει και τις τελευταίες αυταπάτες

. Όχι ως προς τη φύση και το ρόλο της σημερινής κυβέρνησης (δεν πιστεύουμε ότι υπάρχουν και πολλοί που θεωρούν ακόμα ότι διαφέρει κάπου ουσιωδώς από τις προηγούμενες), αλλά κυρίως ως προς τις ψευδαισθήσεις για τον προσωρινό χαρακτήρα των μνημονίων και για τις ελπίδες για ανάκαμψη και επιστροφή στην κανονικότητα μέσω της «ανάπτυξης».

Ο περιορισμός του δικαιώματος στην απεργία δεν έρχεται ως αντίδραση σε μια έξαρση κινητοποιήσεων, ίσα-ίσα είναι κοινός τόπος ότι το συνδικαλιστικό κίνημα, με κύρια ευθύνη της ξεπουλημένης συνδικαλιστικής ηγεσίας, βρίσκεται σε ύφεση αναντίστοιχη των απαιτήσεων των καιρών.

Η ρύθμιση αυτή έρχεται για να θωρακίσει το κεφάλαιο στο διηνεκές απέναντι στις ενδεχόμενες μελλοντικές απόπειρες αντίστασης των εργαζομένων, ακριβώς επειδή ο εργασιακός μεσαίωνας των μνημονίων έχει έρθει για να μείνει

είναι πλέον η νέα κανονικότητα

. Οι ίδιοι αποδεικνύουν ότι –

σε αντίθεση με διάφορα που κατά καιρούς κυκλοφορούσαν και στους χώρους μας ότι η απεργία δεν ενοχλεί τον εργοδότη

-

η απεργία είναι ένα όπλο στα χέρια των εργαζόμενων που απειλεί πραγματικά τα σχέδιά τους και θέλουν να μας το αφαιρέσουν.

Το τι σημαίνει

αυτή η νέα κανονικότητα για τους εργαζόμενους στις τράπεζες, όπου η εργοδοτική τρομοκρατία πλέον βασιλεύει κανονικά, είναι παραπάνω από εμφανής:

.

□ □ □

Απολύσεις.

Με ένα ευνοϊκό για αυτές νομοθετικό πλαίσιο, οι τράπεζες στο όνομα της «αναδιάρθρωσης», της «εξυγίανσης» ή της «μείωσης του λειτουργικού κόστους» (ανέκαθεν οι πλέον απάνθρωπες πρακτικές καλύπτονταν πίσω από εύηχους όρους) έχουν ουσιαστικά προαναγγείλει την αποχώρηση τουλάχιστον 10.000 ακόμα τραπεζοϋπαλλήλων. Καθώς η δεξαμενή των εθελουσιών έχει στερέψει, οι μέθοδοι που θα χρησιμοποιηθούν για να επιτευχθεί ο στόχος αναμένεται να είναι πολύ λιγότερο συναινετικές και πολύ περισσότερο βίαιες.

.

□ □ □

Αλλαγή εργασιακών σχέσεων

. Με την εκχώρηση εργασιών στις τράπεζες να μην περιορίζεται πλέον στις «βοηθητικές» λειτουργίες (φύλαξη, διεκπεραίωση, καθαρισμός, κέντρα τηλεφωνικής εξυπηρέτησης) αλλά να περνά και στον πυρήνα των τραπεζικών εργασιών (διαχείριση κόκκινων δανείων), θα εξαπλωθούν περαιτέρω οι ελαστικές μορφές εργασίας (εργολαβίες, ενοικιαζόμενοι, μπλοκάκια) και θα αυξηθεί ακόμα περισσότερο ο διαχωρισμός των εργαζομένων στις τράπεζες σε πολλαπλές ταχύτητες, και με τη μεγάλη πλειοψηφία τους να μην απολαμβάνει κανένα από τα όποια ευεργετήματα από κανονισμούς, συλλογικές συμβάσεις κτλ.

.

□ □ □ □

Εντατικοποίηση της εργασίας.

Πρόθεση των τραπεζών διαφαίνεται να είναι ο πλήρης διαχωρισμός

ανάμεσα στο κομμάτι της πώλησης και αυτό της διαχείρισης, κρατώντας υπό την άμεση εποπτεία τους μόνο το πρώτο. Ακόμα και για τους εργαζόμενους στον τομέα αυτό – που θα είναι οι «τυχεροί» που θα εξακολουθούν να διατηρούν επίσημα την ιδιότητα του τραπεζοϋπάλληλου – τα πράγματα μόνο ρόδινα δεν πρόκειται να είναι. Η πίεση για την επίτευξη – ανέφικτων κατά κανόνα – στόχων θα συμπαρασύρει προς τα κάτω τόσο τις αμοιβές (μέσω της σύνδεσης μισθοδοσίας με στοχοθεσία) όσο και τις συνθήκες εργασίας. Ήδη ζούμε σε όλες τις τράπεζες καθεστώς απίστευτης πίεσης – εκβιασμών για να πιάνουμε τους στόχους ειδικά πωλώντας τραπεζοασφαλιστικά προϊόντα, ενώ το 37ωρο πλέον δεν τηρείται σχεδόν πουθενά.

□ □

Διάλυση του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης.

Με τα τελευταία απομεινάρια των ασφαλιστικών ταμείων των τραπεζοϋπαλλήλων που εξασφάλιζαν κάποιες παροχές επικούρησης ή εφάπαξ στους εργαζόμενους (ΛΕΠΕΤΕ, ΤΑΠΙΛΤΑΤ, ΛΑΚ κτλ) να μπαίνουν στο στόχαστρο, η προοπτική προδιαγράφεται ζοφερή. Μία κύρια σύνταξη που θα θυμίζει προνοιακό επίδομα θα συμπληρώνεται από μια επαγγελματική/ιδιωτική ασφάλιση, κάτι που για τους εργαζόμενους θα σημαίνει περισσότερες εισφορές, λιγότερες παροχές και καμία απολύτως εγγύηση.

Και βέβαια το «μενού» στα πλαίσια της αξιολόγησης έχει ακόμα ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς και δώρα στις τράπεζες με τις λαϊκές κατοικίες, ιδιωτικοποιήσεις (μέσα μαζικής μεταφοράς), ξεπούλημα της ΔΕΗ, αλλαγή ακόμα και της αποζημίωσης σε εργατικό ατύχημα πάντα προς όφελος των εργοδοτών, και πολλά άλλα που αφορούν ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ και μας πάνε όλο πιο κοντά στον πάτο.

Απέναντι σε αυτή την προοπτική

δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να απεργήσουμε την Πέμπτη και θα κληθούμε να το ξανακάνουμε στο μέλλον

□

Προφανώς και δεν πρέπει να μας εφησυχάζει το προσωρινό πάγωμα στην επιβολή της συγκεκριμένης αντιαπεργιακής διάταξης. Η μεθόδευση είναι πλέον παραπάνω από γνώριμη. Ξεκινά με μια προκαταρκτική φημολογία, συνεχίζεται με τροχιοδεικτικές βολές που μετρούν τις πρώτες αντιδράσεις, αποσύρεται για να επακολουθήσει «διάλογος» και τελικά επανέρχεται για να ψηφιστεί από τον κυβερνητικό λόχο. Στην περίπτωση αυτή δε,

δεδομένη πρέπει να θεωρείται και η υπερψήφιση από τη μνημονιακή αντιπολίτευση (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ κλπ) καθώς το φιλελεύθερο μένος είναι πολύ ισχυρότερο του αντιπολιτευτικού.□

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία θα βγάλει την υποχρέωση με ένα χαρτοπόλεμο ηχηρώ ν μεν πλην απολύτως ανώ δυνων ανακοινώ σεων και μετά θα προσαρμοστεί στη νέα κατάσταση. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο τελευταίο ΓΣ της ΟΤΟΕ ενώ τέθηκε από πλευράς μας το θέμα δεν πάρθηκε καμιά απόφαση, ΓΣΕΕ και ΟΤΟΕ δεν πήραν καμιά πρωτοβουλία ούτε όταν κατατέθηκε αιφνιδιαστικά η τροπολογία, η θέση της ΟΤΟΕ για τις απολύσεις είναι η δημιουργία ταμείου για τους απολυμένους,□

ακολουθούν γραμμή ήττας και υποταγής, γραμμή συνδιαλλαγής με την εργοδοσία και εργασιακής ειρήνης , στάση αναμονής των κυβερνητικώ ν πρωτοβουλιώ ν

Συνεπώ ς δεν είναι τυχαίο ότι οι ανταπεργιακές ρυθμίσεις αφορούν αποκλειστικά τα πρωτοβάθμια σωματεία και όχι τις όποιες κινητοποιήσεις των ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και ομοσπονδιώ ν όπου το πλαίσιο είναι απολύτως ελεγχόμενο.□

Μόνο αποστροφή μας δημιουργούν πλέον οι εργοδοτικοί και κρατικοί συνδικαλιστές,

που λειτουργούν προς όφελος των κυβερνώ ντων και αρχόντων σε επίπεδο λόγων και πράξεων, είναι απέναντί μας και πρέπει να τους πολεμήσουμε παίρνοντας στα χέρια μας τα συνδικάτα.□

Το βάρος λοιπόν για να αποτρέψουμε την πορεία αυτή πέφτει σε εμάς και δεν θα μπορούσε άλλωστε να γίνει κι αλλιώς.□

Όλοι ξέρουμε ότι με μια 24ωρη απεργία δεν πετυχαίνουμε και πολλά,□ όμως όλοι ξέρουμε ότι όταν γίνονται όλα αυτά και δεν απαντάμε καν με μια 24ωρη απεργία καταρχήν αλλά σκύβουμε το κεφάλι και πάμε για δουλειά

, έτσι τους ανοίγουμε την όρεξη να μας αφαιρέσουν ακόμη και το δικαίωμα στην απεργία και δίνουμε πάτημα στα άθλια κυβερνητικά παπαγαλάκια να λένε ότι «δεν φταίει ο νόμος, αλλά οι εργαζόμενοι που δεν απεργούν!».

Όλοι ξέρουμε ότι□

στον κλάδο των τραπεζώ ν, τους πονάει πολύ η συμμετοχή ακόμα και σε μια μέρα απεργία,

να μη δουλέψουν οι τράπεζες για μια μέρα ή και για λίγες ώ ρες, να σηκώ σουμε κεφάλι όλοι οι εργαζόμενοι

, νέοι και παλιοί, απέναντι στην τρομοκρατία που επικρατεί αυτήν την περίοδο στους χώρους δουλειάς.

Με τους αγώνες που έδωσαν προηγούμενες γενιές εργαζομένων, κατακτήθηκαν αυτές οι ελάχιστες εγγυήσεις στην εργατική νομοθεσία που ξηλώνονται σήμερα.

Είναι δική μας υπόθεση να τις κατακτήσουμε και πάλι

, χτίζοντας ένα καινούριο κίνημα στηριγμένο σε ταξική βάση.□

Ένα εργατικό κίνημα σύγκρουσης, γενικώς και παντού, με δυναμικούς ανυποχώρητους αγώνες στα χέρια των εργαζομένων. Για να πάρουμε πίσω όσα έχουμε χάσει

. Να έχουμε αξιοπρεπείς μισθούς, αξιοπρεπή κοινωνική ασφάλιση (σύνταξη και υγεία), σταθερή δουλειά και όχι δουλειά ειδικά για τη νέα γενιά, ανθρώπινα ωράρια και ελεύθερο χρόνο, δημόσια αγαθά για μας και τα παιδιά μας, δημοκρατικά δικαιώματα και όχι συνεχή καταστολή.

Ας γίνουμε ξανά επικίνδυνοι

για τα συμφέροντα του κεφαλαίου και των υπηρετών του.□

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ,□ 10.30 ΜΟΥΣΕΙΟ